

A LEGOLCSÓBB MAGYAR ELCZLAP. — FELELŐS SZERKESZTŐJE: A ZÖLD ÖRDÖG.

Kiadó tulajdonos:
BARTALITS IMRE.

MEGJELENIK HAVONKÉNT KÉTSZER,
a hó 1-jén és 16-án.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre ..... 2 frt.
Fél évre ..... 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
VIII. Eszterházy-utca 12. sz.

HIRHEDT SAKTEREK ARCZKÉPEI.

VIII.

TREFORT ÁGOSTON.

(Képpel az első oldalon.)

A sakter miniszter. Miként a zsidó központi iroda, a mely a tetteit sugalmazni szokta, legutóbb bizalmasan elnevezte: unzer Tréfelesz! És teljes joguk van így nevezni őt, mert egészen az övék. Megnyergelték, mint Tóti Dorka, a híres boszorkány a seprőjét, hogy mikor kihasználták, rá sem hederítve többé egyszerűen a sarokba lökhessek. Miniszteri ukázokkal ront neki a derek magyar katolikus pap ságnak azért, mert az kezdí már a béketűrését vezetni a zsidó üzelmek ellenében, s nem hagyja se népét se magát, legkevésbé pedig a vallását az erkölestelen sajtó által piszkoltatni. Ki mer Tréfelesz úrnak ellenszegülni ha ő megharagszik?! Még maga is beáll a zsidógyerköczök közé, s megdobálja hetykén azt az igen tiszteleltre méltó klerust, a mely őt egykor türelemre és a felvilágosultságra oktatta erkölcsökben fölnevelte, s magas állásának elnyerése és megtartásában eddigelé tetemesen támogatta. Ugyan fogják-e őt majd a sakterek is annyi eredménnyel támogatni? Csupa hálából az érdekükben elmondott és irt förmedvényekért? Bajosan hiszem Sőt megfogjuk érni, a midőn majd még a szalmaszálat is elkapják az orra elől, nehogy beletaláljon merültében kapaszkodni Ekkor majd eszébe fog jutni még az a sárral bedobált, de bizton fent úszó hajó, a melyet

elhagyott a csak pár percnyi gyönyörűséggel kecsegtető lélekvesztőért! Késő lesz akkor már édes Tréfelesz! Mi se fogjuk őt többé sajnálni. Mondják, hogy annyira bele szerelmesedett a sakterizmusba, daczára annak, miszerint hajdanta könyvet irt a zsidók ellen, hogy rövid idő mulván Tisza Eszláron sakter szemináriumot fog építtetni, igazgatóknak kinevezi bele Buxbaumot, meg Eötvös Károlyt. Legalább, ha egykor megszűnik majd miniszter lenni maga is tan széket foglalhat el benne. A sakter egyik fő tulajdonsága a folytonos dühösködés, e tulajdonsággal pedig már ugy is előre bőven rendelkezik. Hogy mi történt azzal a levelével, a melyet Zimándy püspökéhez irt, azt nem tudom, csupán gyanitom, hogy bizonyára az ő testamentomi levelekhez csatoltatott, a mennyiben esakis azon korban akadtak olyan próféták, kik a zsidók érdekében irtak. Már pedig, hogy Tréfelesz úr prófétának képzele magát, az bizonyos, mert különben honét meritené azon jogát, melyel még a saját lelkipásztorának is megparancsolja, hogy mit higgyen és mit ne, s hogy a vallása érdekében mit írjon és mit ne? Szerencse, hogy mások egészen tisztán, a maga valóságában látják őt, s meg nem ijedve nagy hangjától, mind inkább meggyőződnek arról, hogy még csak nem is Tréfelesz, hanem csak Tréfeleszke biz ő!

FOGJUNK ÖSSZE.

Sakter író a sajtóban
Annyi van, mint béka tóban,
Bolondítja a világot,
Gyengíti a buzgóságot.
Had győzzenek az erények;
Fogjunk kezét keresztények!

Ipar és a kereskedés
Fölött lebeg a saterkés,
A tiszta kéz régen halva
Minden vevő megvan csálva.
Had győzzenek az erények;
Fogjunk kezét keresztények!

Váltó gazdaság viráگزik
Gazda bajból ki sem látszik.
Sakter vet és sakter arat,
Az adósság mégis marad.
Had győzzenek az erények;
Fogjunk kezét keresztények!

Sakter kézben a patika,
Még jobban a politika,
Ki ez ellen egyet mukkan
Mindjárt a kóterbe bukkan.
Had győzzenek az erények;
Fogjunk kezét keresztények!

Papjaink ha védekeznek
Mindjárt fenyegetve lesznek;
Zsidóknak, ha így kitesznek,
Mindanyunkat megesznek.
Had győzzenek az erények;
Fogjunk kezét keresztények!

A keresztény mind jó testvér
Egymás mellett szépen megfér,
Támogassuk mindég egymást
Ne vegyük be a fokhagymást.
Had győzzenek az erények;
Fogjunk kezét keresztények!

Zsidópálinka.

Lelkipásztor: Ha már itt van Mózes gazda, hát igyék nálam egy pohár pálinkát.

Mózes gazda: Reménylem, hodj nem a szomszéd Iezigtől vette a thisztelendő ór ezt a phálinkát?

Lelkipásztor: De biz' én attól hozattam.

Mózes gazda: Akkor nem khérek belüle, mert tudom, hodj mibül szokta csinálni.

Sakter filozófia.

Az isteni tisztelet megzavarását nem a zsidók által leitatott részeg ember, hanem a pap idezi elő:

1) Mert mért nem issza el a hivek elől a zsidó pálinkáját maga a pap?

2) Mért tart épen akkor isteni tiszteletet, mikor valamelyik hívének részegnek tetszik lenni?

3) Mért nem gurittatja el borsón a templomát valamivel távolabbra a korcsmától?

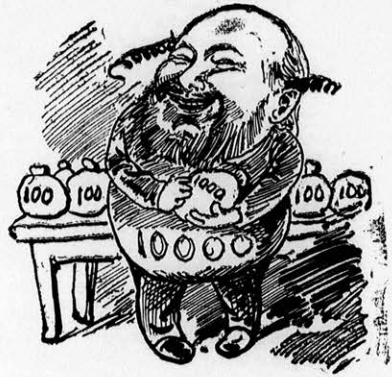
A melyik pap mindezekben nem segít, s a melyiknek az isteni tisztelete ezentúl is meg zavarva lesz, az nem érdemli meg, hogy az ország sakterei meghívassák magukat hozzá ebédre.

Jaj nektek szegény papok!

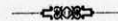
Éljenek a pálinka mérő, erkölcs nemesítő zsidók!

Eötvös Károly programbeszédjéből.

Szeretett handleim, pálinkamerőim, uzsorásaim, sipistáim és egyéb jakheczeim! Ti érettetek áldozom fel az igazságérzetemet, miattatok múltottam ki minden jóra való magyar ember szeretetéből, tisztességes választóimmal. Öntekintélyemmel és befolyással otthon és a tisztelt házban, én vagyok a ti második Solymosi Esztertek, a kit lenyakaztatok a népszerűség törzseről, bár legnagyobb népszerűségem közepette sem voltam már semmiféle tekintetben szűz. Nektek kellene vissza adni mindent, a mit tőlem elvettetek, (Egy hang: Hiszen megfizettünk érte!) a fejemet, véretem és a törzsökömet; ezeket pedig csak úgy adhatjátok vissza, ha a jövő országyűlést Tisza-Dánának tekintve, a választások Tisza vizén szerencsésen leuztattok abba az országházba, a melyben kifogom magamról minden kétségbevonás daczára mutatni, hogy én vagyok az igazi, a régi Eötvös Károly és ebbe a nép nagyon bele fog nyugodni, mert hiszen rég megmondta azt már tudós Pafnuenziusz, hogy port a nép szemébe! Daczára azon összegnek, a melyet nyiregházi igazmondásaimért fizettetek, fáj nagyon, hogy odáig súlydtem népszerűségemben, miszerint a ti kijelöléseket kellett elfogadnom, de ha ti megnem kínáltok mandátummal, akkor szent Dávidnál egyéb megnem kínál vele, az is csupán azért, hogy örökre elhegedülje. Ti pedig valóban büszkek lehettek reám, mert ugyan mondjátok, hogy hol kapnátok olyan keresztényt a ki szebben és jobban köztetek illene, mint én? Nincs tehát különbség köztünk, még ha mindjárt egy revelver zornalisztát állítanátok is mellém. És én igérem nektek, hogy a zsidóság eszméjét mindenütt hirdetni és terjeszteni fogom, had legyen az egykor e hazában egészen általános. Magam is igyekszem egészen zsidóvá amalgamizálni, magamat mióta felléptettetek, hogy mindinkább érezhessétek rajtam a kóser szagot, félóránként rágom a foghagymát, hogy otthon is mindig titeket emlegethessek, tenyészteni kezdem a valódi telivér erszébetvárosi poloskát, és hogy épen körül nem metéltetem magamat, annak egyedül oka az, hogy már úgy sem volna többé érdemes. Rajta adni a szavazatát, kap tőlem Buxbaum petróleumából három csöppet illatszerül, emlékül pedig a tisz-eszlári perről írott legutóbbi röpiratom egy példányát, a mely igen alkalmas arra hogy a bójtólni szerető zsidóság sábesz napján a sajtját bele-takarja.

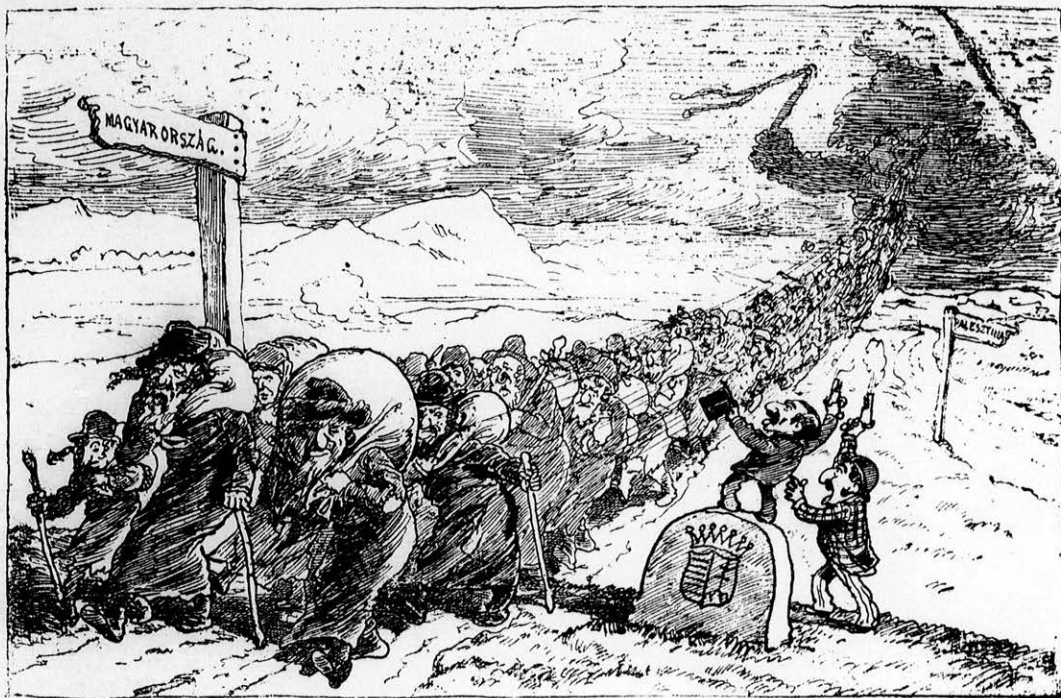

Az Erzsébet városban.

Knófelesz: Hallottad-e. hogy Pulszky Ferenczet Kassán a választói aranytollal tisztelték meg. Hát mi ugyan mit adjunk Eötvösnek?

Zniebelesz: No thodod boráthom! Az már inkább megérdemelte egy sakterkést.

JÖNNEK A VÁLASZTÓKI!

Maxi Falknak nincsen kedve,
Szörnyen el van keseredve;
Maglehetős bajba jutott:
Hol szerezzen mandátumot?

Igérve van innét, onnét,
Maga sem tudja, hogy honnét
A kormány is biztatgatja,
Hű csatlósát, hogy nem hagyja.

Már mindenki dicsekedik:
Százfelé is felleptetik;
Másokat erővel fognak,
Csupán Falknál nem kopognak.

Hírek jönnek az országból:
Nem kérünk már a jordánból,
Falkból elég volt mi nekük,
Inkább kormány ellen leszünk.

Erre, arra, adta Falkja!
Népem sehogy sem akarja.
Gondolkozik Tisza Kálmán,
Had bukjék meg hát a jordán!

Falk megsejti, jó az orra,
Vére bosszútól felforva,
Epével ir czikket Lojdba,
A külföldet jól befonva.

Csak azért is megmutatom,
Hogy lesz elég szavazatom,
Nem szorultam a magyarra,
Népem vigyen diadalra.

Muszka ország tisztalkodik;
Zsidó onnét hurczolkodik.
Magyar honban van csak élet,
Itt a legnagyobb kimelet.

Jönnek egész karavámmal,
Ehesen rongyos kaftánnal,
Falk üdvözli a határon,
Mind gazdag lesz ez a nyáron.

Ha így tart a bevándorlás,
Maxi Falk győz majd és nem más.
Ők diktálnak nép, s Tiszának
Mindannyiunkkal elbánnak!

Hogyan lett Jókai filosemitává?

Mi türes-tagadás! Jókai bizony maga is bevallja, hogy eleintén antiszemita volt, s már gyermekkorában hallotta azt, hogy a zsidók a maczeszükbe keresztény gyermek véret használnák. Hanem hát azért ő most mégis filosemita; saját állítása szerint nem politikából, sem Tisza Kálmán kedvéért, hanem a dolog úgy történt:

Volt egy vén zsidódiák, valami Koricsáner nevű, a kivel összedisputált a fölött, hogy a **h** betű magánhangzó-e vagy mássalhangzó? A zsidó azt állította, hogy magánhangzó, s hogy ezt bebizonyítsa, felhozta példának azt, hogy e magyar megszólítás: the, németben: thü, gyorsan kimondva: thethü. Jókai ezt sértésnek véve, gerundiummal, azon korbeli diákfegyverrel, jól a nyaka közé vert. Koricsáner menekült, de csakhamar egész sakter tábor gyült össze a kecskeméti kollégium előtti piacon. követelevén nem ugyan elégtételt Koricsánerért, hanem a megsértett zsidó **h** betűnek méltó elismerését magánhangzóul. Jókai gondolá magában: majd adok én nektek mindjárt elégtételt és kellő magyarázatot! Nyakába kanyarítá diák köpenyét, jobbja egy csákányt kapott föl, s az ablakon át kiugrott az elégedetlenkedő zsidók közé. Lett nagy riadalom. Egy kettő ijedteben még a saját nevét is elfeledte Jókai egy kövér Jakhecznek éppen a nyakát csipte oda a két lába közé, s elkezdett rajta nyargalni, a míg a

többieknek csakányával magyarázta a hát és a hátukon a püfögő mással hangzót

Megemlékezve e kellemes gyermekkori lovaglására, Jókai csupa hálából engedi meg a zsidóknak, hogy manapság rajta mind e csufszágot visszanyargalassák.

Szerámozva van. A nyereg kész.
Csak rajta jakkheczek!

—*—

A CSONGRÁDI KORMÁNYPÁRTI VÁLASZTÓK

1.) Ordódynál.

Ordódy. Ugyan mondják csak. Így néznek ki a többi kormánypárti választók is Csongrádon? Sváb, Khón, Csemegi. (Büszkén) Mi kepezük a javát.

Ordódy. Akkor sajnálom, de nem fogadhatom el a jelöltséget.

2.) Visi Imrénél.

Visi. Aztán önöket Csongrádról csakugyan egy százas bizottság küldte fel ide hozzám?

Sváb. Azaz, hogy kérem alásan a dolog úgy történt, hogy öszejöttünk mi hárman és én a zsebemből kivettem egy százast. Ezért nevezzük mi magunkat joggal százas bizottságnak.

Visi. Tudják mit? Menjenek el Bóthy Aldsihoz, az is jó mameluk és ez alapon ajánlják föl neki a kínai császárságot.

3. A Ferenczi kávéházban.

Sváb. Miért jöttünk mi ide?

Csemegi. Azért, mert ha már egyszer fölfordultunk, hát legalább ne térjünk haza addig, a míg csak nem fogunk valakit.

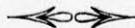
Tessék választani.

Jajtelesz: Borátom! Szeretném, ha a the jönjörü leányod a khivel ötven ezer florin adsz, az én rokhonságombul választana mogának férjet.

Pinkelesz: Nem bánom, de elébb muthasd be őket a leányomnak.

Jajtelesz: Szükségtelen! Vidd el neki ezt a portré és választasd khi vele a legszebb jereket.

A legböszkébb zsidó.

Wahrmann: Khöztem és Eötvös Kharoly khözti az a khölönbség hogy mig én bátran khiallok a phiskelesznek, addig ő gyáván megrepirál De azért mindkettőnket épen ez érdemcinknél fogva léptetnek fel képviselőnek.

Megsúgom az Erzsébetvárosiaknak, hogy követejjék Eötvöstől, miszerint pájesszel képviselje őket, mert az, ha már egyszer felcsapott zsidó képviselőnek, egészen úgy dukál.

Románicz-féle a zsidó életből.

Lóbőr lóg az Iczig hátán,
Mellette kullog a sátán;
Azaz benne, nem mellette,
Hisz e kvártélyt rég ki vette.
(A zsidó: férfi, vagy banya,
— Nincs kivétel — ördög-tanya.)
Spekulálnak, kombinálnak.
Terveket főznek, csinálnak.
Kiderül az Iczig képe
S beszél magában: „Nem szép-e
Az a rebach, mit most kaptam?
Egy gojt pompásan becsaptam!“
Jár a keze, jár a lába,
Halljuk: mit motyog magába?

„Hát egy goj hozzám sietett,
Nagy szorultságban lehetett;
Az adóért okzekválták,

S közel hozzánk liczitálták.
Könyek voltak a szemében,
S így szólt hozzám keservében:
„Ugy-e Iczig megtehetem:
A lovatam átvezetem,
Mig el megy a végrehajtó,
Megmenekszem egy nagy bajtó’:
Ha azt mondja, hogy megvette,
Isten megáldja érte!“
„Csak vezesse János gazda,
En beleegyzem abba,
Ne mondja, hogy nincsen szivem.“
Ő át is vezette hiven.

Elmúlt a liczitáció,
De nálam van az ázsió.
(Tapint itt Iczig zsebére!)
„Itt van az ögyesség bhére!
Vinné lovát János gazda,
De én nem egyeztem abba.
Nem kend mondta, hogy megvettem?...
(Ugy-e, hogy okosan tettem?)
Ha bepöröl, majd megnyerem
Gondolám, hisz ez kenyérem.
Óda pénz kell, ha van kedve,
Ez nem volt: s most rá van szedve!

A lovat én jól tartottam,
Ötven forinton eladtam,
Egy goj megvette a dőre,
S most hátamon lóg a bőre.
Kehes volt a szegény pára,
Két forint volt bőre ára.
Hogy medőglött szegény fajta,
Most enyém a rebach rajta.
A bört már Kohn Jakab kér e,
Hat forintot ígért érte.“
Itt Iczig szemével vágott:
„Igy kell élni a világot!

Ma minálunk minden mehet.
Esztenődre még meglehet:
— Halad az ügyünk emberül —
E bőr újra hozzám kerül.
Addig több jó Gescheftet tesztek:
Nagy bórkereskedő leszek,
S boltomba jut e ló bőre,
Van kilátás ily jövőre.
Van sok szorult Schenster-fajta,
Ott újra lesz rebach rajta!
Egy a vége a sok szónak:
Nincs oly dolga a zsidónak
Schol, mint e dicső honba,
Gescheft nyílik itt minden nyomban;
Ha valaki utunkban áll:
Ott van, Rothschild, a pénz-király.
Neki kódex, tövény semmi...
Amint mondja, úgy kell lenni...
Az eszlári csata óta,
(A hol győzött a banknóta)
Még vigabb a zsidó-nóta!

„Csak az a Vadnai Andor
Meg Isthuczij, e két phandor
Mikor ezek képtét látom:
Szinte borsózik a hátam!
Ne bolygatnának ugy minket:
Nem fájdtanák semminket!
Mikor ezek hépét látom:
Szinte borsózik a hátam!
Ha az az Isthuczy nyerne,
Minket Jehova megverne!
Ó a „rebach“ ellensége
Akkor... minden Gescheftnek vége!!!

Anti sakter.

A zsidóiskolából.

Tanító: Te Sámi jerek! Tanuld meg nekem holnapra az Eötvös bucsuját.

Tanítvány: Hiszen még nem tartotta meg az Erzsébetvárosban.

Sakterexpediczió Székelyföldön.

Ugron Gábor a gyergyói választó polgárokat részeg rabszolgáknak nevezte. Mely mondásával fényesen beigazolta a saját józanságát.

Ha Ugron Gábor szerint a gyergyói választó polgár rabszolga azért, mert független gondolkozású ember, akkor mi lehet Ugron Gábor, a kinek meg ugy kell tánczolni, a mint ezt a zsidó érdekek megkívánják?

Hogyan van az, hogy Gyergyóban Ugron Gábert megkövezték, és mégsem csuktak el senkit? Czeglédén mindössze megtojászták és mégis sokan megszenvedtek érte. Hja, a czeglédi esetet nemzetgazdasági szempontból fogta fel a kormány! Mert drága a tojás.

No, valahára Ugron Gábor is már követjelölt! Hol? Gyergyóban. Csak nem teszik azt a bolondot, hogy felléptessék?

Világért sem! Csupán sikerült neki megjelölni azt a követ a mellyel megdobták.

A gyergyói eset után így kiáltott fel Ugron: Pizkos vagyok a gyergyói kövektől, bűdös vagyok czeglédi tojástól most már bátran pályázhatom az eszlári metszősége.

A kaszai kereskedelmi társaság küldöttsége Pulszky Ferencznel.

A küldöttség elnöke: Tisztelt nagyorrúférfiu! Hazánk szellemi mammuthja! Ime ezen bársonyokban társaságunk nevében egy aranytollat hoztunk a számodra. Magyarázd ki belőle a hozzá fűzött gondolatot.

Pulszky: No hát az nem is lehet más, mint az, hogy aranyat ér a mit irok.

A küldöttség elnöke: Ellenkezöleg azt akarjuk vele értésedre adni, hogy kár a tolladat tintába mártani.

Lúdmáj szeletek.

Hogy a szegény pálinkamérő zsidók jövedelme meg ne csökkentessék, a sakter képviselők indítványára, a vasárnapi istentisztelet be fog tiltatni. E napon csupán pálinkásboltokban lesz szabad a népek az idejét eltölteni.

Ha a jövő országgyűlésen a sakterképviselek többségben lesznek, bizonyára ily törvények lesznek: A zsidók követelése az adóval együtt fog a népen behajtatni mert az mindennél fontosabb.

Az immunitas a zsidókra is kiterjesztetik.

A saktert szóval, vagy tettel megbántó keresztény felakasztatik.

A zsidók számára évenként egy pár keresztény szüzlány kisorsoltatik.

A keresztény papok tartoznak hiveiket a pálinkaivásra buzdítani,

Végre minden vagyonos keresztény ember tartozik valamelyik zsidónál nyakig eladósodni.

Ugron Gábert megint megugrasztották, még pedig Erdélyben. maholnap nemcsak a lőfeju, de lólábu székely elnevezésre is jogot formálhat.

Vajjon valamennyi Erzsébet városi zsidó rá fog e szavazni Eötvösre?

Nem, csupán azok szavaznak rá, a kik előre érzik, hogy védőügyvédre lesz szükségök.

Bizonyos-e, hogy Eötvös Károlyt megválasztják az Erzsébetvárosban?

A megválasztatása bizonyos, de az nem hogy minek? Ugy tudom, hogy ha nem sikerül országgyűlési képviselőnek megválasztani, akkor ő lesz az Erzsébetvárosi metsző.

Igaz-e hogy Eötvös mellett még az Erzsébetvárosi nők is nagyban korteskednek?

Hogy ne korteskednének!? Mikor tapasztalták Nyiregyházán, hogy a nőkkal még haláluk után is mily nagyszerűen tud elbánni.

Nojszen! Próbálnak csak meg életökben!

A futtatás.

Elérkezett Budapesten
A futtatás ideje;
Örülünk, ha a magyar ló
Az idegent győzi le.

Nemsokára lesz még ennél
Jóval nagyobb futtatás,
Az izgalmas és költséges
Képviselő választás.

Vajha ott is a magyar faj
Győznék le az idegent!
Hogy már egyszer tiszta lenne
Hazánkban a parlament.

Ámde nálunk azt hiszem, hogy
Ló inkább győz, mint a nép;
Ez pedig ha vesztes lesz, hát
Elvesztheti mindenét.

Jól megválaszd édes népem,
Kire adod a szavad.
Tarts össze és ellenséged
Mint a ló, úgy elszalad.

Az is fölleptetés.

Tisza K.: Hol lehetne ezt az én hűséges
Falkomat biztos eredménnyel fölleptetni?

Bóthy Aldzsi: Legjobb volna tán az Ór-
pheumban?

SZÁMREJTVÉNY.

PÁLÓCZY JÓZSEF-től.

- 9, 8, 7, Elevenen szürke ez,
Ha megfőzik vörös lesz.
4, 8, 8, 10, 6, Falsí ezt kerüljed,
Lopják itt a pénzedet.
6, 1, 9, Hogyha árpa nem volna,
Német ezt nem ihatna.
2, 10, 11, 4, Magas hegyeken tanyáz,
Kis madarakra vadász.
5, 3, Egytől tizig keresséd,
Megtalálod nevemet.
1—11. Hires ember vagyok én,
Hizom a zsidó pénzen;
Keresek én oly ügyet,
A hol zsidót menthettek.

Szeretnek is engemet,
Lásátok arcképemet,
Ez évi „Füstölők“-ben,
S látjátok helyzetemet.

Mult számunkban közölt talány megfejtése:

*Szegény vagyok, az isten is látja;
Nyomorult lány, sőt még hozzá árva.
Szánakozzék rajtam Mózes gazda!
Ne taszítson még nagyobb nyomorba!*

*A nyomorult árva így esenge;
Megindul rajt' a kinek van szive.
Am a zsidó nem ismer irgalmat,
Anyja tartozott. Ő exequáltat.*

Bömbörömböm. A verselés jó, de az élz már régi. —
Ne hagyjuk magunkat megnyúzni! De ne ám! Hanem azért a
czikke még sem közölhetők. — **Antisakter.** A küldeményért fo-
gadja elvtársi üdvözlötünket. — **Hordóba zsidó.** A történet
annyira régi, hogy már majdnem el is felejtettük. Olvasó kö-
zönségünk előtt bizonyára már ismeretes volna. — **A lúdtápu
gavallér.** Azt hiszem, hogy az azért jobban megállja a patzot,
mint ez a szerény kis dolgozat. — **Pukkadjatok meg.** De úgy-e
nem a nevetéstől? Mert nevetni valót nyíjan nem találunk benne.
— **New-York.** A kiadótól tudtam meg, hogy nektek is jár a lap.
Irjatok, hogy mit csináltak? Megvan-e még Kmetz és Karács-
nyoi borivója? Vigan vagytok-e még ott esténként? Hogy van-
nak a jó pajtások? Nizngern Gyula, a két Balogh, Biró, Meny-
hért kapitány, Horváth Géza, Verhovay Sándor, Gavóra, Józsa?
A kidobott két jakheczet visszafogadtátok-e már az egylethe?
Csinálnak-e még annyi galibát? — **Smüle.** Éjfél tájban a zsidó
ittasan tér haza a kocsmából, a miért a neje szemrehányást
tesz neki, hogy nem érdemli meg őt, a ki egy művelt nő. Mit?
Kérdi az ittas zsidó. Te művelt nőnek tartod magadat? Termé-
szetesen! Ugyan hogy volnál te az! Hiszen a művelt nő csak
nem becsúzkodik társalgásba éjfél tájban egy részeg disznóval!
A másik anekdota: Két longyel zsidó bebecsáttatást kér a mi-
niszterhez. Az ajtón álló kifogásolja a zsidók legkevesébbé sa-
lonképes öltözékét és különösen piszkos ingeiket. Ugyan te,
szól az egyik zsidó a másikhoz, van-e neked tiszta inged? Ne-
kem nincs, felel az, hát neked van-e? Nekem sincs. No akkor
mit tegyünk? Tudod mit? Add ide nekem a te ingedet, én meg
neked oda adom az enyémet, legalább a minister előtt elmond-
hatjuk, hogy mielőtt hozzá bebecsáttattunk volna, inget változ-
tattunk — Mindkét anekdota bár nem rossz, de a Fliegende
Blätter-ből van fordítva, s így csak is itt közölhetjük. Jövőre
eredetieket kérünk, mert fordítani magunk is tudnánk. — **A
gyapju vásár.** Gyöngye dolgozat. — **A zsidó esztendő libamáj.**
Ily régiségből nem kérünk. — **Kell-e neked új öltös?** Régi
zsidó viccz. Ugy emlékszem, hogy már többször megjelent. —
Nincsen koncert? Nincs bizony. Nem érdemes megtartani. Kár,
hogy még hangjegyeket is nem irt e szerkezhez! — **Varadia.**
Elfoglaltságunk miatt nem írhattunk eddig, de néhány nap mulva
már megy levél. — **L. T.** A kívánt könyvet megrendeltük; a
másiknak ára 1 frt. — Több kéziratról és levélről a
jövő számban.

BARTALITS IMRE kiadóhivatalában, Budapest
VIII. Eszterházy-utca 12. sz. megrendelhető:

A MEGRŐGZOTT MAIMONIDES DELIRIUMA HITELES ZSIDÓ-KÁTÉ,

vagyis:

**A TALMUDZSIDÓ HITÁGAZATAI IMÁI ÉS VALLÁSOS
SZERTARTÁSAI.**

IRTA: ZIMÁNDY IGNÁCZ.

Ára 2 forint.

**A „Füstölő“ I. és II. évfolya-
ma füzve 3 frt helyett 2 frtért
rendelhet meg a „Füstölő“ kiadó-
hivatalában.**